

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. ЛОВЕЧ, 16.01.2020 г.

Окръжен съд-Ловеч, граждански състав, в закрито заседание на шестнадесети януари, две хиляди и двадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ПЛАМЕН ПЕНОВ
КРИСТИАН ГЮРЧЕВ-мл.съдия

като разгледа докладваното от мл. съдия Гюрчев в.гр.д. № 691 по описа за 2019 г. на Окръжен съд - Ловеч, и за да се произнесе съобрази:

Производството е по чл. 435 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба на Силвана Вълчева – длъжник по изп. дело № 20168790401565/16 г. по описа на ЧСИ Велислав Петров, против насочване на изпълнението срещу несеквестрируем недвижим имот, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 101/01/01/01/01, със застроена площ от 56,37 кв.м., находящ се в гр. Ловеч,

заедно с избено помещение и прилежащите му идеални части. Сочи, че притежава 7/8 идеални части от посочения имот, като тази собственост се явява единствена за нея и семейството ѝ. В тази насока счита, че имотът е несеквестрируем по смисъла на чл. 444, т. 7 от НПК, поради което насроченият опис следва да се отмени като незаконосъобразен.

В законоустановения срок е постъпило възражение от „ЧЕЗ Електро България“ АД в качеството му на взискател, с което се оспорва изцяло жалбата. Релевира, че процесният имот е секвестрируем, както и че след налагане на възбраната жалбоподателката е извършила сделка с предмет прехвърляне на друг невъзбранен недвижим имот, целейки да възпрепятства изпълнението. Моли жалбата да бъде оставена без уважение и претендира съдебно-деловодни разноски.

Съдебният изпълнител е изготвил подробни мотиви, като изразява становище за неоснователност на жалбата.

Жалбата от Силвана Вълчева е подадена от лице с правен интерес – длъжник, в законоустановения седем дневен срок по чл. 436, ал. 1 от ГПК – с дадените разяснения в т. 1 от Тълкувателно решение № 2/2013 г. от 26.06.2015 г. се прие, че е допустимо разглеждането на преждевременно предявена жалба с правно основание чл. 435, ал. 2, т. 2 от ГПК, тоест преди да е налице конкретно изпълнителното действие, нарушаващо несеквестрируемостта, доколкото застрашаването на длъжника е налице още от момента на налагането на възбраната, срещу действие, подлежащо на обжалване – насочване на изпълнението върху имущество, което длъжникът счита за несеквестрируемо,

като е заплатена дължимата държавна такса за разглеждането ѝ в размер на 25 лв., поради което се явява редовна и процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност и взаимовръзка и като съобрази доводите и становищата на страните, настоящият съдебен състав приема за установено следното:

Изпълнително дело № 20168790401565/2016 г. по описа на ЧСИ Велислав Петров е образувано по молба на „ЧЕЗ Електро България“ АД срещу Силвана Иванова Вълчева във връзка със задължения, произтичащи от изпълнителен лист, издаден на 15.07.2016 г. по ч.гр.д. № 713/2016 г.

На основание чл. 47 от ГПК на 30.11.2016 г. е било залепено уведомление на адрес: гр. Ловеч, ж.к. „Червен бряг“, бл. 115, вх. А, ап. 20, който видно от справка с вх. № 19438/27.10.2016 г. от НБД „Население“ към тази дата е бил постоянен и настоящ адрес на длъжницата. Впоследствие е била изисквана нова справка с вх. № 26175/16.08.2018 г. в НБД, от която се установява, че няма промяна в постоянния адрес на Вълчева, но по отношение на настоящия ѝ адрес е налице промяна, като от 29.06.2018 г. последната е посочила следния настоящ адрес: с. Гостиня, ул. „Хан Аспарух“ № 29. В тази връзка е било извършено ново връчване, като на 27.09.2018 г. ПДИ е била връчена по реда на чл. 46 от ГПК на друго лице, съгласило се да я приеме - Веско Вуйкович.

С молбата за образуване на изпълнителното производство вискателят е възложил на съдебния изпълнител правомощията по чл. 18 от ЗЧСИ, като след получаване на копие от вписан акт от Служба по вписванията - гр. Ловеч, дв. вх. рег. № 6480/05.11.2009 г., том 16, акт 158, на 22.11.2016 г. е била вписана възбрана в СВ - Ловеч по отношение на следния недвижим имот: 6/8 идеални части от самостоятелен обект в сграда с идентификатор № _____ съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Ловеч, одобрени със Заповед № РД - 18- 10/17.04.2007 г. на Агенция по геодезия, картография и кадастър, находящ се в гр. Ловеч,

_____, разположена върху поземлен имот с идентификатор № _____, предназначение: жилище, апартамент, брой нива на обекта: 1, ниво: 1, със застроена площ 56.37 квадратни метра, състоящ се от: спалня, хол, кухня, баня с тоалетна, коридор и тераси, при граници и съседи по Схема № 23181/04.11.2009 г. на самостоятелен обект в сграда, издадена от Служба по геодезия, картография и кадастър гр. Ловеч: на същия етаж: № _____ № _____, под обекта: № _____, над обекта: № _____, заедно с избено помещение № 8 с полезна площ 8.84 кв. м. и с приспадащите се 1,64759 % идеални части от общите части на сграда № _____.

По делото са били изготвени справки с вх. № 41837/19.11.2019 г. и вх. № 41838/19.11.2019 г. в СВ – Ловеч, от които се установява, че на 27.06.2017 г. Силвана Иванова Вълчева и Марияна Николова Георгиева /майка на длъжницата/ са прехвърлили на Калояна Иванова Вълчева /сестра на

длъжницата/ притежаваните от тях 5/6 идеални части от самостоятелен обект с площ от 60.690 кв. м., находящ се в сграда № 2, разположена в поземлен имот с идентификатор № , с адрес на същия: гр. Ловеч,

По искане на вискателя по изпълнително дело № 20168790401565 са присъединени и вземанията му по следните изпълнителни дела: ИД № 20198790402153, ИД № 20198790402118 и ИД № 20198790400718.

По молба с вх. № 35616/10.10.2019 г. на вискателят за 25.11.2019 г. от 11:00 часа е бил насрочен опис на възбраненото недвижимо имущество, а именно процесния имот. На 26.10.2019 г. Силвана Вълчева е била лично уведомена за предстоящия опис.

От приложените справки от НБД „Население“ се установява, че Силвана Вълчева е неомъжена и е майка на Велимир Вуйкович /малолетен/ с постоянен и настоящ адрес: .

При така установената фактическа обстановка настоящата съдебна инстанция приема от правна страна следното:

Съгласно чл. 133 от ЗЗД цялото имущество на длъжника служи за общо обезпечение на неговите кредитори. Изключение от посоченото е уредено в чл. 44 от ГПК, като в т. 7 е предвидена забрана за насочване на изпълнението върху жилище на длъжник-физическо лице, ако той и членовете на семейството му, с които живее заедно, не разполагат с друго жилище, като без значение е дали длъжникът живее в него. Посочената несеквестрируемост се простира само до жилищните нужди на длъжника и членовете на семейството му, определени с Наредба за жилищните нужди на длъжника и членовете на неговото семейство от 01.03.2008 г. Членове на семейството по смисъла на СК са само роднините по произход, брак и осиновяване, тоест съпруг/съпруга и ненавършилите пълнолетие деца, които живеят с длъжника. Следва да се отбележи, че въпросът за несеквестрируемостта се преценява към момента на насочване на принудителното изпълнение.

В конкретния случай по делото се установи, че към момента на налагане на възбраната спрямо процесния недвижим имот, длъжницата е разполагала и с друг имот, с който в последствие се е разпоредила, прехвърляйки го на сестра си. С оглед на посоченото следва да се приеме, че към момента на насочване на принудителното изпълнение процесния имот е бил секвестрируем. На следващо място жалбоподателката не е ангажирала доказателства, от които да се установят членовете на семейството ѝ и дали последните притежават друга недвижима собственост. В жалбата липсват дори твърдения в тази насока, като е използвано бланкетното „аз и семейството ми“. По делото е налична справка от НБ Население, от която е видно единствено, че Вълчева има едно непълнолетно дете, но липсват данни дали последната живее и се грижи за него.

За прецизност следва да се отбележи, че, дори да се приеме, че възбраненият недвижим имот е несеквестрируем, предприетите действия от съдебния изпълнител са съвместими с една евентуална несеквестрируемост и същите не биха подлежали на отмяна. В тази насока съдът съобрази, дадените в т. 1 от Тълкувателно решение № 2/2013 г. от 26.06.2015 г. подробни разяснения.

Така, макар несеквеструемостта на непотребимите вещи, между които попадат и недвижимите имоти, да изключва тяхното осребряване, не е налице забрана да се наложи възбрана и да се извърши опис спрямо тях, тъй като тези действия не са разпоредителни и имат за цел да задържат вещта в патримониума на длъжника.

С оглед на гореизложеното жалбата следва да се остави без уважение като неоснователна. Следва да се има предвид, че не е налице пречка за ново произнасяне по чл. 435, ал. 2, т. 2 от ГПК; ако обстоятелствата в тази връзка се променят, доколкото съдебните актове в това производство не се ползват от СПН /Решение № 14 от 9.04.2013 г. на ВКС по гр. д. № 712/2012 г., III г. о., ГК/.

С оглед изхода на спора се явява основателна претенцията на въззиваемия за присъждане на съдебно-деловодни разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК въззивницата следва да се осъди да заплати на „ЧЕЗ Електро България“ АД сумата в размер на 50 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 437, ал. 1 и 4 от ГПК, Окръжен съд – Ловеч

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба на Силвана Вълчева – длъжник по изп. дело № 20168790401565/16 г. по описа на ЧСИ Велислав Петров, против насочване на изпълнението срещу несеквеструем недвижим имот, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 43952.506.541.2.8, със застроена площ от 56,37 кв.м., находящ се в гр. Ловеч, ул. „Тодор Каблешков“ № 19, блок „Хемус“, вх. Б, ет. 3, ап. 8.

ОСЪЖДА Силвана Иванова Вълчева, с ЕГН: _____, да заплати на „ЧЕЗ Електро България“ АД, с ЕИК: _____, сумата в размер на 50 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ:1/п/

2/п/

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА ПРИ ЛОВЕШКИ ОКРЪЖЕН СЪД.

СЪД ДЕЛОВОДИТЕЛ:

С определение № 200/13.07.2020 г., постановено по гр.д. № 1735/2020 г. ВКС **ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ** молбата на Силвана Иванова Вълчева за отмяна на решение № 10 от 16.01.2020 г., постановено по възз. гр. д. № 691 по описа за 2019 г. на Ловечкия окръжен съд, с което е оставена без уважение жалбата

на молителя като длъжник по изпълнително дело № 20168790401565 по описа за 2016 г. на ЧСИ Велислав Петров против насочване на изпълнението срещу самостоятелен обект в сграда с идентификатор № със застроена площ от 56,37 кв.м., находящ се в гр. Ловеч, като **ПРЕКРАТЯВА** производството по делото.

РЕШЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО В ЗАКОННА СИЛА НА 16.01.2020 Г.

СЪД.ДЕЛОВОДИТЕЛ:

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ:

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 200

гр.София, 13.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, Трето отделение на Гражданска колегия в закрито съдебно заседание на седми юли две хиляди и двадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕМИЛ ТОМОВ

ЧЛЕНОВЕ: ДРАГОМИР ДРАГНЕВ

ГЕНОВЕВА НИКОЛАЕВА

като разгледа докладваното от съдия Драгомир Драгнев гр.д.№1735 по описа за 2020 г. приема следното:

Производството е по реда на чл.307, ал.1 от ГПК

Образувано е по молба на Силвана Иванова Вълчева за отмяна на решение № 10 от 16.01.2020 г., постановено по възз. гр. д. № 691 по описа за 2019 г. на Ловечкия окръжен съд, с което е оставена без уважение жалбата на молителя като длъжник по изпълнително дело № 20168790401565 по описа за 2016 г. на ЧСИ Велислав Петров против насочване на изпълнението срещу самостоятелен обект в сграда с идентификатор № със застроена площ от 56,37 кв.м., находящ се в гр. Ловеч,

Ответникът по молбата „ЧЕЗ Електро България“ АД не взема становище.

Върховният касационен съд на Република България, Гражданска колегия, Трето отделение, по допустимостта на молбата приема следното:

Молителката желае да бъде отменено решение на окръжен съд, с което е отхвърлена жалбата и срещу действие на частен съдебен изпълнител-насочване на изпълнителни действия срещу недвижим имот. Това решение поражда правни последици, които не покриват съдържанието на силата на пресъдено нещо. Производството по обжалване действията на съдебния изпълнител е двустранно, спорно и правораздавателно по характера си, но има за предмет не спорно

материално право, а валидността на извършеното от изпълнителния орган действие или исканото от жалбоподателя негово задължение. Затова решението, с което това производство приключва, не се ползва със силата на присъдено нещо дори когато има за предмет материалноправни въпроси, които са преюдициални за жалбата. Отмяната по Глава 24 от ГПК не е способ за отстраняване необжалваемостта на съдебните актове, а способ за преодоляване на силата на присъдено нещо по предмета на решението. Тази цел определя и приложното поле на производство за отмяна на влезли в сила съдебни решения, формиращи сила на присъдено нещо по правния спор. Особеностите на производството по чл. 303 – чл. 309 ГПК изключват решенията по чл. 436 ГПК от обсега на отмяната. В този смисъл и с подробни мотиви е разрешението, дадено в т.3 на Тълкувателно решение №7/2014 от 31.07.2017 г. по тълкувателно дело №7/2014 г. на ОСГТК на ВКС. Ето защо решението на Ловечкия окръжен съд, постановено в производството по обжалване действията на съдебния изпълнител, не подлежи на отмяна. Затова молбата се явява недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане, а производството трябва да бъде прекратено.

Воден от горното, съставът на Върховния касационен съд на РБ, Гражданска колегия, Трето отделение

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молбата на Силвана Иванова Вълчева за отмяна на решение № 10 от 16.01.2020 г., постановено по възз. гр. д. № 691 по описа за 2019 г. на Ловечкия окръжен съд, с което е оставена без уважение жалбата на молителя като длъжник по изпълнително дело № 20168790401565 по описа за 2016 г. на ЧСИ Велислав Петров против насочване на изпълнението срещу самостоятелен обект в сграда с идентификатор № [REDACTED] със застроена площ от 56,37 кв.м., находящ се в гр. Ловеч, [REDACTED], като **ПРЕКРАТЯВА** производството по делото

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред друг състав на ВКС в едноседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

